

ning om Foranstaltninger, der ere nødvendige for eller tjene til den hele Communes eller enkelte Deles Bedste, saavel som om Tilvebringelsen af de dertil fornødne Udgifter, hvorunder selvfølgelig ogsaa vil høre Foranstaltninger vedkommende Landdistrikternes Brandvæsen, og at enkelte Bestemmelser i det i forrige Samling fremlagte Udkast, saaledes som det ifjor blev vedtaget af Landstinget, ikke vare gaaede i Samklang med tilsvarende Bestemmelser i det nævnte Udkast. Paa Grund heraf har Ministeriet, dog uden at fravige det angivne Standpunct mere end nødvendigt, fundet, at burde foretage saadanne Forandringer i det ovennævnte af Landstinget ifjor vedtagne Forslag, som vare uundgaaelige for at bringe de Forskrifter i samme, der berøre Sogneforstanderskabernes Bemhændigelse, i Samklang med Forskrifterne i det ommeldte Lovudkast.

Det samme gjælder ogsaa om de i nærværende Udkast foreslaaede Bestemmelser angaaende Fordelingen af de til Brandvæsenet medgaaende Udgifter, i det Man, i Lighed med de til Grund for andre Bestemmelser i Udkastet til Lov angaaende en for Kjøbstad og Landfælles overordnet communal Bestyrelse liggende Principer, har anseet det rettest ogsaa her at foreslaae, at disse Udgifter for Fremtiden skulle repareres paa samme Maade som Communeudgifter.

Uagtet den over Lovudkastet fremkomne Betænkning fra det i Folkethinget i forrige Samling nedsatte Udvalg ikke har været Gjenstand for Behandling i Thinget, og det saaledes ikke kan vides, hvorvidt dette eller Rigsdagen i det Hele tilliger de deri foreskrevne Endringer til Landstingets Forslag, har Ministeriet ved denne Leilighed dog troet tillige at burde tage under Overveielse, om der ikke, saaledes som af bemeldte Udvalg foreslaaet, turde være Anledning til at fritage Branddirecteurerne for det Tilshyn, som hidtil har paahvilet dem med Hensyn til Brandanordningernes Overholdelse. I det Lovudkast, som ifjor blev forelagt Rigsdagen, var der skarpt skjelnet imellem disse Bestillingsmænds dobbelte Stilling, deels som den almindelige Brandforsikrings underordnede Functionaerer, deels som Politiets Medhjælp i den nævnte Henseende, saa at de i Udkastet alene

fremtraadte i den sidstnævnte Egenkab. Det vil efter de senere Aars Erfaring imidlertid ikke kunne undgaaes, at deres Virksomhed i den heromhandlede Henseende let bliver forverlet paa en Maade, der udsætter Forsikringen for Ulemper paa samme Tid, som den lønner disse Bestillingsmænd for det nævnte Tilshyn, uden derfor at nyde noget Vederlag af Staten, saa at en Forandring i dette Forhold allerede af den Grund er ønskelig. Men ogsaa andre Hensyn tale derfor, navnlig at en Deel af dette Tilshyn, ligesom i Kjøbstæderne, formeentlig helst maa overlades til de communale Bestillingsmænd. Vel vil en saadan Forandring medføre en ny Byrde for Politimesterne, da en Deel af det Tilshyn, som hidtil har paahvilet Branddirecteurerne, atter maa blive paalagt dem; men man har antaget, at dette Forhold i det Hele vil kunne ordnes paa en saadan Maade, at Forandringen ikke i nogen betydelig Grad vil forøge de Forretninger, som i denne Retning paahvile dem, og i Betragtning heraf har man derfor ændret det af Landstinget vedtagne Forslag i Overensstemmelse med det fra Folkethingets Udvalg ifjor fremkomne Forslag om at lade Branddirecteurerne ophøre at udøve Functioner som Polititiedsmænd.

Med Undtagelse af de heraf følgende Forandringer er det nærværende Udkast forøvrigt i alle væsentlige Punkter overensstemmende med det af Landstinget i forrige Samling vedtagne Forslag, og troer Ministeriet med disse Øttringer, næst at henvise til Motiverne til de tidligere forelagte Udkast og de derom paa Rigsdagen stedfundne Forhandlinger, her at kunne indskrænke sig til at ledsage enkelte Paragraffer med følgende yderligere Bemærkninger.

ad § 1.

I det forrige Udkast havde Ministeriet troet at burde undgaae enhver Definition af det strax i Begyndelsen af denne § forekommende Ord „Sted“, fordi en saadan havde vist sig at være meget vanskelig at formulere, naar Man ikke vilde indlade sig paa en vidtløftig Opregning af de forskellige Tilfælde, som dog ikke kunde blive udtømmende, og der desuden i den almindelige Mening har uddannet sig et vist al-